

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 26 de febrer del 2019.

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del magistrat Sr. Vincent ANIÈRE, i els magistrats Sr. Carles CRUZ MORATONES i Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Arran d'una de les visites realitzades pel Servei Especialitzat d'Atenció a la Infància (SEAI) en data 11 d'abril del 2018 prop del menor P. C. M., es va detectar una necessitat d'atenció psicològica per part del menor referenciat, realitzant-se, arran de la problemàtica detectada, una entrevista amb el progenitor el Sr. I. C. N., en data 18 d'abril del 2018, negant-se aquest a realitzar el seguiment amb el SEAI i a que es seguissin realitzant entrevistes amb el seu fill P.

II.- En data 30 d'abril del 2018, va ser lliurat davant d'aquesta Batllia un escrit expedit per la Coordinadora del Departament d'Afers Socials del Ministeri d'Afers Socials, Justícia i Interior, on es sol·licitava que es pogués autoritzar a la psicòloga del SEAI a poder fer entrevistes amb el menor P., per tal que aquest rebí l'atenció psicològica que està demanant i al mateix temps que es considera necessària.

III.- En data 17 d'agost del 2018, va ser lliurat davant d'aquesta Batllia un escrit expedit pel Ministre d'Afers Socials, Justícia i Interior, a on se'ns informava que el SEAI havia realitzat la nota informativa anteriorment esmentada, demanant altra vegada que es pogués efectuar una valoració psicològica del menor referenciat, sol·licitant autorització prop d'aquesta

secció de menors per a poder efectuar la necessària atenció psicològica del menor Pau.

IV.- Despatxant el trasllat efectuat mitjançant Providència de data 22 d'agost del 2018 en el marc dels presents autes, es va donar coneixement al Ministeri Fiscal, manifestant aquest que, tenint en compte l'informe emès el dia 16 d'agost de 2018 pel Servei Especialitzat d'Atenció a la Infància el qual s'indicava la necessitat de seguiment per part del menor P. d'un tractament psicològic, i malgrat l'oposició per part del seu progenitor, el Ministeri Públic no s'oposava a què s'autoritzés que el menor P. C. M. pogués rebre l'atenció psicològica necessària.

V.- L'Aute dictat pel Batlle en data 30 d'agost del 2018 va decidir:

“Primer.- Autoritzar a la psicòloga del Servei Especialitzat d'Atenció a la Infància (SEAI) a poder fer entrevistes amb el menor P. C.M., per tal que aquest rebí l'atenció psicològica necessària.

Segon.- Notificar la present resolució judicial als progenitors els Srs. I. C. N. i S. J. M. P., a la Direcció dels Serveis Socials del Ministeri d'Afers Socials, Justícia i Interior i al Magnífic Ministeri Fiscal.

Tercer.- Contra aquesta resolució les parts i el Magnífic Ministeri Fiscal poden interposar recurs d'apel·lació en el termini de tretze (13) dies a comptar de l'endemà de la data de la seva notificació.”

VI.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació el Sr. I. C. N. i, en virtut dels arguments que exposa en les seves conclusions, sol·licita la seva revocació per quan entén que el seu fill no precisa de cap tipus d'atenció psicològica, manifestant que aquesta s'ha portat a terme sense el seu consentiment.

Ha actuat com a magistrat ponent la Sra. Eulàlia Amat Llari

FONAMENTS DE DRET

I.- El present litigi té el seu origen en un informe, signat pel Director de l'escola a on està matriculat el menor P. C. en data 3 de juliol del 2016, en el qual es destaquen els problemes que afectaven al menor en aquella data i que comportaven que, en ocasions, estigués apagat i trist i, en altres, portés a terme actuacions violentes amb els companys (foli 17).

II.- Consten igualment a les actuacions dos informes socials i psicossocials elaborats en data 13 d'abril del 2017 pel Servei d'Atenció a les

Víctimes de Violència de Gènere del Ministeri d' Afers Socials, Justícia i Interior i dirigits al Batlle, dels qual es dedueix les pèssimes relacions existents entre la Sra. S. J. M. P. i la seva parella, el Sr. I.C. N., pares del menor P., les quals havien provocat que el nen presentés sentiments de culpa arrel del conflicte existent entre els seus progenitors i de tristesa al recordar determinades situacions que havia viscut i que li comportaven problemes de socialització, una elevada sensibilitat i temor a contradir al pare de manera directa o indirecta i a l'aïllament de la família extensa, destacant que s'aconsellava la realització d'un seguiment psicoeducatiu del menor per tal de treballar i minimitzar les conseqüències de la situació de violència viscuda (folis 12 i 19 i ss).

D'altra banda, en data 17 de setembre del 2017, es va emetre un darrer informe, signat per una treballadora social i dos psicòlogues i dirigit a la Batllia, en el què es posava de relleu que, en una visita efectuada a aquest Servei per part de la Sra. S. J. M. P. acompanyada del seu fill P. C. M., el menor va manifestar que sovint li venien records sobre les discussions que hi havia entre els seus pares i que tenia dificultats per dormir degut a la reexperimentació d'aquestes vivències traumàtiques. En el citat informe es destacava igualment que el menor estava preocupat pel mal ambient que hi havia a la família paterna, referint-se a una conversa que el seu progenitor havia mantingut amb el seu avi patern davant d'ell i de la qual en podria sortir perjudicada la seva àvia paterna, fent igualment referència a la situació en la qual es trobava ell, atesa la relació existent entre els seus progenitors. Com a conseqüència d'aquesta entrevista, el citat Servei va concloure que el menor P. C. M. es trobava en situació de risc greu en el context patern i, entre altres mesures, entenia que era necessari iniciar un seguiment psicoeducatiu des del SAVVG amb el citat menor per tal de treballar les conseqüències causades pels esdeveniments i les situacions ocorregudes (foli 3 i ss)

Finalment, de l'Aute de data 8 de novembre del 2017 resulta que, en aquella data, la psicòloga designada judicialment, la Sra. M. C. B., arribava a la conclusió de que de les entrevistes clíniques individuals amb el menor P. i dels resultats d'avaluació de les proves psicomètriques administrades es deduïa que l'alt nivell de conflictivitat parental estava afectant al nen i que això es veia agreujat per les greus acusacions fetes pel progenitor cap a la mare, que el menor reconeixia com una manipulació per part del pare i que el situava en un greu conflicte de lleialtat. Per aquesta raó entenia que en P. es trobava en una situació psicoemocional que posava en risc el seu correcte desenvolupament, de tal manera que el Batlle va considerar procedent modificar el règim de visites paternofilials establert en l'Aute de data 19 de setembre del 2016, fixant-lo de forma supervisada i sense

pernocta, resolució que va ser confirmada per l'Aute d'aquesta Sala de data 19 de febrer del 2018.

II.- Una vegada transcorreguts quatre mesos des del moment en què es va prendre aquesta decisió, el dia 7 de març del 2018 es va realitzar una avaluació psicosocial del risc que afectava al menor (foli 162 i ss) en el marc de la qual es va posar de relleu que en P. considerava que els seus progenitors estaven en aquell moment més tranquils, que les visites supervisades que havia fet al seu pare s'havien desenvolupat de manera pacífica i que des de la SEAI es considerava procedent continuar amb aquesta supervisió, atès que, de no ser així, el risc de repetir les conductes que s'havien produït abans era alt, ja que el progenitor mostrava el seu desacord en modificar els indicadors de risc detectats i, en mantenir-les, s'evitava que aquest qüestionés constantment l'atenció que la seva progenitora li proporcionava al nen, assegurant el benestar emocional i el desenvolupament del menor Pau (foli 162).

En dates 30 d'abril i 17 d'agost del 2018 es va lliurar per part de la Coordinadora del Departament d'Afers Socials del Ministeri d'Afers Socials, Justícia i Interior un expedient en el què es sol·licitava que es pogués autoritzar a la psicòloga del SEAI per entrevistar-se amb menor P.C. M., a fi de que aquest rebés l'atenció psicològica que precisava i, en data 30 d'agost del 2018 el Batlle va dictar l'Aute objecte del present recurs considerant que el menor P. C. es trobava en una situació de risc, detectant la SEAI la necessitat de prestar-li atenció psicològica, raó per la qual la citada resolució autoritza a la psicòloga del Servei Especialitzat d'Atenció a la Infància per tal de poder fer entrevistes amb el menor a fi de que aquest rebi l'atenció psicològica necessària.

III.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació el Sr. I. C. N., que l'Aute d'aquesta Sala de data 8 de novembre del 2018 va admetre formalment a un únic efecte, oposant-se a la mateixa amb l'argument de que aquesta decisió perjudica greument els seus interessos, ja que el seu fill no necessita cap tipus d'atenció psicològica, ja que està portant a terme un més que correcte desenvolupament i progressió per a la seva edat i no ha manifestat que necessiti ajut en aquest sentit, sinó que és la seva mare qui el demana, però aquest motiu no es pot estimar.

En primer lloc, resulta evident que prestar atenció psicològica al menor P., que en aquest moment té vuit anys, no pot comportar cap mena de perjudici per ell, sinó que, pel contrari, li pot suposar un ajut per tal de superar, com a mínim, les conseqüències de la separació dels seus

progenitors, situació que fins i tot en les millors condicions suposa un problema difícil d'assumir pels fills.

D'altra banda, en el cas present aquesta atenció és encara més necessària en quan la relació entre els progenitors d'en P. és conflictiva, de tal manera que el seu fill en pateix encara més les seves conseqüències en quan ha presenciat les disputes familiars, encara que ha intentat aïllar-se de les mateixes. En el mateix sentit, cal entendre que precisa d'aquesta atenció en quan els progenitors d'en P. no sempre han actuat adequadament per tal de protegir al seu fill davant la situació que pateix i el mateix recurrent ho posa de relleu en negar-se a que el seu fill rebí una atenció que no el pot perjudicar en cap manera.

En segon lloc, en el cas present és evident que en P. C. necessita un ajut psicològic, encara que degut a la seva edat és lògic que no sigui capaç de demanar-lo expressament, ja que la separació dels progenitors produeix inseguretats i ansietat en els seus fills i més encara quan l'actuació d'aquests no és la més adient. En aquest sentit, resulta evident que en el cas present la separació dels seus progenitors i els conflictes que aquesta ha suposat li ha produït a en P. tristesa, sentiments de culpa, sensibilitat i temor, com posen de relleu els informes de dates 13 d'abril i 17 de setembre del 2017 i fins i tot ha comportat que es trobi apagat i trist i fins i tot en ocasions violent amb els seus companys, com destacava el director de la seva escola ja l'any 2016,

Finalment, aquest ajut psicològic no pot suposar cap perjudici pels progenitors d'en P., com no sigui que quedin al descobert determinades actuacions que aquests preferirien amagar, ja que han de veure satisfets com el menor supera els problemes derivats de l'actitud dels seus pares i que fins i tot els pot ajudar a modificar-la.

IV.- Malgrat desestimar-se el recurs, no es fa expressa imposició de costes a la part recurrent, atesa la naturalesa del procediment i de conformitat amb la facultat que atorga als Tribunals el capítol X de la Novel·la 82.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat pel Sr. I. C. N. contra l'Aute dictat pel Batlle en data 30 d'agost del 2018, que CONFIRMEM íntegrament, sense fer especial pronunciament pel que fa a les costes d'aquesta alçada.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-